

Neler Oluyor? Adnan Hocamız öteki Adnan hocaya bağladı

Tümü

MODERN&ÇAĞDAŞ

Biçimsiz "hafif" ağırlık

Beğen 53 Tweet Pin it Share 1

Ali Şimşek / 03.09.2015

Kerem Ozan Bayraktar kuşağının en deneyci isimlerinden. Ayrıntı, plastik ve sayısal yeni medya ile doluşan dünyayı görmeye ve de okumaya çalışıyor. 5 Eylül'de Pg Art'ta açılacak "Et Cetera" dizi de yeni arayışlarla dolu.

Sergiden ve işlerinden kısaca bahseder misin?

Kerem Ozan Bayraktar: Et cetera'da ana fikir "bütünselleştirmek" için detayı ve bireysel olanı kaybetmemiz üzerine kurulu. Örneğin şu an bu önümüzdeki masadan konuştuğumuzda, senin ya da benim masamdan değil masa kavramı üzerine konuşuyoruz. Ben işte tam o bireysel olanın ne olduğu üzerinde düşünürken bu noktaya geldim. Sergideki betimlemeler de bu bireysel "lekeler" aslında. Asteroit fikri, Kasa Galerideki Vivo sergisinden beri vardı. Orada koltuk örtüsünün üzerinde kullanmıştım. Sergide enkaz ve mezar ile, her bir bireyin ölümü üzerine ve bizim bu ölümlere olan bakış açımız üzerine arkadaşlarla düşünürken bu imgeler dolaşıyordu zihnimde. Asteroitler evrenin oluşumundan arta kalan, toz artıkları. Bu yönüyle senin de belirttiğin gibi kozmik bir belleğe sahipler. Çalışmaların büyük bölümü dijital heykeller olarak 3d modelleme ile oluşturuldu. Daha sonra fotografik etki katacak efektleri kullandım; derinlik ve parazitlenme gibi. Bazıları üç boyutlu tarama tekniği ile bazıları da doğrudan bildiğimiz kağıt tarayıcısına koyduğum küçük taşların görselleri ile meydana çıktı. Fotografik oluşları, bilimsel imgelere sanatsal olanlar arasındaki sınırın aslında o kadar kesin olmadığını düşündürüyor bana. Bunlar da birer verinin imgeleri. O veriler doğrudan hepimizin gözlemediği fizik nesnelere gelmiyor ama onlardan oluşmuş bir bellekten geliyor. Webde dolaşıma girseler, orijinallikleri sorgulanmadan onlarla aynı muameleyi görecekler, kısacası o imgeler gibi "davranacaklar". İkincil olarak kompozisyondaki boşluğu estetik bir öğe olmanın ötesinde görünmeyen bir kuvveti betimlemek amacıyla kullanmak için, asteroitler çok uygun nesnelere. Bu kuvvet meselesini sadece fiziğin sınırlarında değil, edebi ve psikolojik alanlarda da düşünmek mümkün. Kişilerarası ilişkileri de soyutladığımızda bir takım kurallar göze çarpıyor... Siyah dediğin gibi boşluğu vurguluyor. Çalışmalarda ufuk çizgisi olmadığı için bir yön tahlil etmek de kişiye kalıyor. Oysaki perspektif tersini yapar. Nesnelere bakışa göre organize eder. Burada siyah zemin üzerinde lekeler görüyoruz. Lacan'ın Holbein' Elçileri'ndeki kurukafa okumasını bu yüzden çok önemsiyorum sanırım. Görebilmek için ikinci bir açığa geçme meselesi... ve bu iki düzen arasındaki geçişin hareket üzerine kurulu olması. Bakışımı ya da kafamı hareket ettirmek zorunda olmam. Tek kaçışlı perspektiften, yani kurulu düzenden lekesel olana geçme işini fotoğrafın resimden daha iyi sağladığına inanıyorum çünkü fotoğrafın doğasında hep bir titreşim ve parazit var. Resim ise siz ne kadar dışavurumcu olursanız olun sembolüğün içinde sıkışıp kalmış gibi benim için.

Bendeki etkilere gelince, çekimsizlikle beraber groteskin, yani biçimsizin gücünü de görüyoruz. Uygarlaşmamış yani biçimlendirilmemiş olanı duyumsuyoruz. Asteroitler bunu en saf haliyle gösteriyorlar. Kozmik bir "arche" yani temel kod. Kozmik mısır patlağı gibi...

Sergide sadece asteroitler yok elbette. Cenaze Alayı isimli işte sokak köpekler astreoidi çekiyor... Bunlar eski işlerdeki absürt anlatılarla aynı yoldan devam eden çalışmalar...

Sisypos eylemi gibi. Yamuk yumuk bir nesneyi dağa çıkar; geri düşen tekrar çıkarılan ızdırab gibi... Anlatımcı işler rutini parçalaması anlamında önemli serginin dizilişi anlamında. Taş, biçimsiz, boşluk ve Yüce... Bu işlere bakınca konuşulacak temalar. Taş neredeyse ilk temel. Civil, uygarlık yontma filinden geliyor. Bugün gündelik hayata girmiş birçok deyim kökeni. Taş taşımak, taşı kırmak... Zorluk ve de zemin. Fakat senin işler bu devasa katlıkları siyah ve de gölgesiz bir boşlukta asılı tutuyor. Hafiflik hissini cüsse doğuruyor. İşte bu Yüce'nin estetiği biraz... Çarpma astroidleri görünce ilk akla gelen imgelerden. İşte dinazorların sonu.

"Et Cetera" 5 Eylül - 3 Ekim 2015 tarihleri arasında PG Art Galery'de izlenebilir.

